

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

sp. zn. Zin 20/2022

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), rozhodl o žádosti **Hlídače státu, z. ú.**, IČO: 05965527, se sídlem Velenovského 648, 251 64 Mnichovice, s elektronickou adresou analyzy@hlidacstatu.cz a s adresou datové schránky a9jia5t (dále jen „žadatel“), ze dne 6. 2. 2022, sp. zn. Zin 20/2022 (dále jen „projednávaná žádost“),

takto:

Podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4 a § 3 odst. 3 informačního zákona se v části týkající se požadavku na poskytnutí textu zdůvodnění odměn projednávaná žádost **odmítá**.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel projednávanou žádost v následujícím znění:

„Vážení, v rámci projektu širokého a systematického získávání a zveřejňování informací o odměnách nejvyšších státních úředníků a vrcholného managementu státem zřízených subjektů oslovujeme každoročně státní úřady a instituce žádostí o poskytnutí informací, které budou následně zveřejněny na portálu www.platyuredniku.cz. Tento projekt spustila v roce 2014 paní K. B. a v roce 2020 převzal jeho provozování Hlídač státu, z.ú., do jehož náplně tato činnost spadá.

Z tohoto důvodu si dovoluji se na Vás obrátit v rámci projektu transparentního informování veřejnosti o odměnách nejvyšších státních úředníků a zaměstnanců státem řízených subjektů, a na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění, požádat o poskytnutí následujících informací:

- *informace o výši veškerých vyplacených příjmů ze závislé činnosti (mzdy včetně, avšak nikoli výlučně, osobního ohodnocení a všech příplatků), odměn (včetně, avšak nikoli výlučně odměny řádné, mimořádné a odměny za plnění cílových úkolů), jiných příjmů a benefitů spojených s výkonem funkce (včetně, avšak nikoli výlučně, odměny za působení v dozorčích orgánech a naturální požitky – nepeněžitý příjem spočívající v užívání služebního vozidla, poskytnuté ubytování), to vše v hrubé výši tj. před zdaněním, zdůvodnění mimořádné odměny, a počet odpracovaných měsíců, a to u všech zaměstnanců na vedoucích pozicích, tj. těch, kteří*
 - a) vykonávají řídicí pozici v rámci povinného subjektu (tj. nejvýše nadřízeného zaměstnance a všech zaměstnanců v jeho přímé podřízenosti), nebo*
 - b) se podílejí na výkonu vrchnostenských oprávnění povinného subjektu (např. kontrolní, dohledovou či inspekční činnosti) nebo mohou povinný subjekt nikoli nevýznamným způsobem ovlivnit, nebo*

- c) provádějí či organizují činnost, která je úkolem povinného subjektu, nebo
 - d) mají faktický vliv na činnost povinného subjektu, nebo
 - e) svou činností mohou mít ekonomický dopad na veřejný rozpočet či hospodaření povinného subjektu
- a to za kalendářní rok 2021 (vyplacených, resp. poskytnutých v souvislosti s výkonem výše uvedené pozice, resp. funkce za období od 1.1.2021 do 31.12.2021).

Obvykle jde o vedoucího/řídícího/ředitele úřadu a jeho přímé podřízené ve vedoucích pozicích (náměstek apod.).

U organizací, které mají regionální/krajské kanceláře/pobočky a pobočka má alespon dvou úrovnovou řídicí strukturu, do seznamu zahrňte i vedoucího/řídícího/ředitele těchto poboček.

Prosím o poskytnutí ve struktuře pozice – sekce – plat – odměny – jiné funkční požitky – zdůvodnění mimořádné odměny – počet odpracovaných měsíců (částky všech příjmů prosím uvádějte v hrubé výši tj. před zdaněním).

Pro zaslání informace prosím použijte přiloženou tabulku formátu MS Excel. Zachovejte, prosím i stejné označení jednotlivých pozic jako v předchozích letech, aby mohla být Vámi poskytnutá data kontinuálně porovnávána.

Veřejně dostupné informace o platech nejvyšších státních úředníků zlepšují transparentnost veřejné správy v České republice, což je oblast veřejného zájmu. Zájem na poskytnutí a zveřejnění informací o odměnách vedoucích zaměstnanců státem řízených organizací akcentoval rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. října 2014, č.j. 8 As 55/2012-62.

Vzhledem k tomu, že informace tohoto druhu nejsou pravidelně zveřejňovány v České republice žádným jiným subjektem (institucí vládního nebo nevládního charakteru), než na výše uvedené internetové adrese www.platyuredniku.cz (dříve www.platytopuredniku.cz), je splněna podmínka, že žadatel plní poslání dozoru veřejnosti ve věci veřejného zájmu (vynakládání veřejných prostředků na platy a odměny státních zaměstnanců). Tuto skutečnost konstatoval i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. května 2020 č.j. 2 As 88/2019-29, dostupném na stránkách www.nssoud.cz, s čímž se plně ztotožnila navazující judikatura, např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. srpna 2020, č.j. 1 As 250/2020-29.

Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí č.j. 2 As 88/2019-29 uvedl ve vztahu k webu <https://platyuredniku.cz>, že se jedná o webovou stránku věnující se výhradně této problematice, s ojediněle širokým záběrem dožadovaných institucí (celkem 52 zvolených nejvýznamnějších orgánů veřejné správy), dlouhodobě (od roku 2014), přičemž všechna data jsou zpracována systematicky, umožňující vzájemné srovnání s dřívějšími údaji. Takovýto způsob zveřejňování poskytnutých informací, který v sobě zahrnuje taktéž jejich dílčí zpracování a efektivní prezentaci, je svého druhu ukázkovým případem plnění funkce tzv. „společenského hlídání psa“.

Vámi poskytnuté informace budou zveřejněny na veřejně přístupném internetovém portálu, určeném k informování veřejnosti o věcech veřejného zájmu, jehož adresa je www.platyuredniku.cz. Stejně tak bude případně zveřejněn údaj o neposkytnutí informace.

Prosím o zaslání uvedených informací v anonymizované podobě, bude-li anonymizace nutná. Informace prosím zašlete datovou schránkou nebo poštou na níže uvedenou datovou schránku/adresu. V případě, že by poskytnutí informace vyžadovalo náklady převyšující v souhrnu 1.000,- Kč, prosím kontaktujte mne.“

Povinný subjekt na základě vyhodnocení v souladu s obsahem projednávané žádosti úvodem konstatuje, že dospěl k závěru, že se projednávaná žádost vztahuje k funkcím předsedy a místopředsedy Nejvyššího soudu, dále k pracovním pozicím ředitele kanceláře předsedy Nejvyššího soudu, ředitele správy, bezpečnostního ředitele a vedoucí úseku soudních agend (viz formulace „*Obvykle jde o vedoucího/řídícího/ředitele úřadu a jeho přímé podřízené ve vedoucích pozicích*“). Vyjmenované pracovní pozice jsou přímo podřízené předsedovi Nejvyššího soudu a zároveň jde o pozice s řídicími pravomocemi (tato skutečnost je tedy odlišuje např. od pozic „*poradce předsedy Nejvyššího soudu*“ či „*asistent předsedy Nejvyššího soudu*“, podrobně viz graf organizační struktury dostupný na webu Nejvyššího soudu www.nsoud.cz). Oproti vyřízení předešlé žádosti téhož žadatele z roku 2021 povinný subjekt upozorňuje na proběhlou organizační změnu, jejímž prostřednictvím došlo ke zrušení funkce ředitelky kanceláře místopředsedy Nejvyššího soudu, k níž byly v minulosti informace rovněž poskytovány.

K výroku rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „*Pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.*“

Podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) jsou svoboda projevu a právo na informace zaručeny. Podle čl. 17 odst. 5 Listiny jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny **přiměřeným** způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon. Zákonem, který provádí uvedené ustanovení čl. 17 odst. 5 Listiny, je právě informační zákon. Podle § 1 informačního zákona tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie a upravuje pravidla pro poskytování informací a dále upravuje podmínky práva svobodného přístupu k těmto informacím.

Podle § 2 odst. 4 informačního zákona se „*povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.*“ Podle § 3 odst. 3 informačního zákona se informací „*pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoli obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči*“. Povinný subjekt konstatuje, že účelem této výluky je určitá míra ochrany povinných subjektů před nutností vytvářet nové informace jen pro účely zpracování odpovědi na žádost (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2012, č. j. 4 As 37/2011-93, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2013, č. j. 8 As 9/2013-30). Pokud tedy povinný subjekt obdrží žádost o vytvoření nových informací s odkazem na informační zákon, je třeba žádost s odkazem na § 2 odst. 4 téhož zákona odmítnout.

Za požadavek na vytvoření nové informace ve smyslu § 2 odst. 4 informačního zákona lze považovat i žádost, která směřuje k poskytnutí neexistující informace, tedy informace, která nikdy neexistovala (nikdy nevznikla). Odborná komentářová literatura (srov. *Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha. C. H. Beck, 2016, s. 63*) k tomu uvádí: „*Z hlediska hmotněprávního pak může být žádost odmítnuta, jsou-li splněny dvě podmínky: požadovaná informace u povinného subjektu neexistuje (nebyla vytvořena, resp. zaznamenána ve smyslu § 3 odst. 3 /.../) a současně povinný subjekt nemá zákonnou povinnost danou informací disponovat.*“

Podle § 134 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce (dále jen „zákoník práce“) *„Za úspěšné splnění mimořádného nebo zvláště významného pracovního úkolu může zaměstnavatel poskytnout zaměstnanci odměnu.“* Jak uvádí komentářová literatura *„Při rozhodování o četnosti a výši poskytovaných odměn je zaměstnavatel fakticky limitován pouze množstvím finančních prostředků určených na platy, které má k dispozici, a tím, že je přednostně povinen finančně pokrýt nárokové složky platu. Odměnu může zaměstnavatel zaměstnanci poskytnout za splnění mimořádného nebo zvláště významného pracovního úkolu. Posouzení mimořádnosti či významnosti pracovního úkolu náleží plně do pravomoci zaměstnavatele. Mimořádnost se obvykle posuzuje ve vztahu k rozsahu běžně plněných úkolů, může však být spatřována i ve flexibilním přístupu zaměstnance k jednotlivým pracovním úkolům, které je potřeba splnit ihned nebo v krátkém termínu. Pouze na rozhodnutí zaměstnavatele také záleží, který z úkolů, které v rámci své činnosti zajišťuje, bude považovat za zvláště významný.“* (srov. Bělina, M., Drápal, L. a kol. Zákoník práce. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015. s. 725). Na rozdíl od tzv. cílové odměny (§ 134a zákoníku práce), u které musí před započítáním plnění úkolu zaměstnavatel zaměstnanci oznámit výši odměny a hodnotitelné nebo měřitelné ukazatele, u odměny podle § 134 zákoníku práce není žádný takový písemný pokyn vyžadován. Stejně tak zákon nevyžaduje ani písemné odůvodnění případných mimořádných odměn.

V případě povinného subjektu je písemné odůvodnění odměn vyžadováno u všech zaměstnanců, kteří v rámci organizační struktury nepodléhají přímo působnosti předsedy Nejvyššího soudu. V tomto případě pak přímý nadřízený konkrétního zaměstnance předkládá písemný návrh výše odměn a jejich odůvodnění předsedovi Nejvyššího soudu. V případě zaměstnanců, kteří v rámci organizační struktury spadají přímo pod předsedu Nejvyššího soudu, pak toto písemné hodnocení vytvářeno není, neboť hodnocení těchto zaměstnanců, včetně přidělování odměn, provádí přímo předseda Nejvyššího soudu.

Dále je třeba říci, že plat předsedy a místopředsedy Nejvyššího soudu je stanoven zákonem 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o platu“), přičemž tento zákon žádné mimořádné odměny pro tyto funkce nepřipouští (z povahy věci tak u těchto funkcí rovněž nemohlo vzniknout odůvodnění – neexistujících, nevyplacených – odměn).

Vzhledem k tomu, že žádný právní předpis povinnému subjektu neukládá vytváření odůvodnění mimořádných odměn zaměstnanců přímo podřízených předsedovi Nejvyššího soudu (viz § 134 zákoníku práce), nejsou povinným subjektem, resp. předsedou, tato odůvodnění vytvářena. Předseda a místopředseda Nejvyššího soudu zároveň nemají ze zákona na odměny nárok. Projednávaná část žádosti vztážená k odůvodnění odměn byla proto výrokem předkládaného rozhodnutí odmítnuta, neboť taková informace neexistuje.

Poučení: Proti rozhodnutí o odmítnutí projednávané žádosti nebo její části je možné podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání, které se podává u povinného subjektu, který řízení o poskytnutí informace vedl v prvním stupni, do 15 dnů ode dne doručení.

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona

Zcela na úvod povinný subjekt při vyřizování části žádosti, k níž poskytuje informace, upozorňuje, že tyto informace poskytuje pouze na základě výslovného souhlasu dotčených osob (viz podrobně dále), avšak jedině pro osobní potřebu žadatele. Jakékoliv další nakládání s poskytnutými údaji, např. jejich zveřejňování dále na internetu, je plně na odpovědnosti žadatele, a to včetně všech možných právních dopadů. Povinný subjekt sděluje, že dotčené osoby udělily svůj souhlas s poskytnutím osobních údajů pouze za účelem kladného vyřízení projednávané žádosti poskytnutím informace, avšak tento souhlas nemůže být automaticky chápán jako souhlas těchto dotčených osob s dalším šířením informací ve veřejném prostoru. Dotčené osoby naopak výslovně uvedly, že si nepřejí zveřejnění poskytnuté informace, resp. nedávají k dalšímu zveřejnění souhlas. Jsou přitom ochotny i v následujícím období vždy pro jakéhokoli žadatele podle informačního zákona dát „jednorázově“ souhlas s poskytnutím informace, což znamená, že pro plošné zveřejňování nyní poskytovaných informací nevidí povinný subjekt žádný logický (ospravedlnitelný) důvod.

Jak již bylo uvedeno, povinný subjekt informoval dotčené osoby, že právě k jejich osobním údajům míří projednávaná žádost. Všechny dotčené osoby s poskytnutím informací k projednávané žádosti souhlasily, byť v jednom případě s jistou výhradou, že sice daná osoba „vnitřně“ nesouhlasí s poskytnutím informací, nicméně si je současně vědoma aktuální právní situace, která svědčí pro poskytování požadovaných informací a je s poskytnutím srozuměna.

Osoby ve funkcích, na něž předmětná žádost směřuje, mají v řízení o vyřízení žádosti postavení dotčených osob (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2014, č. j. 8 As 55/2012 – 62, bod 108 a násl.). Podle § 27 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s § 20 odst. 4 věta druhá informačního zákona je dotčeným osobám přiznáno postavení účastníka řízení. Zásady součinnosti s dotčenými osobami jsou pak upraveny v § 4 správního řádu. Vzhledem k jejich postavení v řízení mají právo se k předmětné žádosti vyjádřit. S ohledem na příslušná ustanovení zákona by mělo být rozhodnutí v předmětné věci podle § 72 odst. 1 správního řádu doručeno všem účastníkům řízení, tedy i dotčeným osobám. Dotčené osoby mohou využít opravných prostředků.

Povinný subjekt tak shrnuje, že při vyřizování projednávané žádosti o informace shledal zákonný důvod pro poskytnutí informací, s výjimkou těch informací, jejichž poskytnutí bylo odmítnuto výrokem předkládaného rozhodnutí. Povinný subjekt tak disponuje právem na zpracování a poskytnutí osobních údajů o výši platů, výši náhrad a mimořádných odměn určených soudců a zaměstnanců Nejvyššího soudu, k čemuž získal souhlas dotčených osob s poskytnutím informací ke konkrétnímu řízení podle informačního zákona. Dále je nutné zároveň upozornit, že výše uvedené závěry o zákonnosti zpracování se vztahují toliko na povinný subjekt a nikoli na jakékoli další zpracovávání ze strany žadatele. Žadatel si tak bude muset sám posoudit, zda mu svědčí některý z právních titulů pro další zpracování poskytnutých informací ve formě zveřejnění na zmiňovaných internetových stránkách.

Povinný subjekt upozorňuje, že i při dosahování cílů transparentnosti musí být dbáno na proporcionalitu přijímaných opatření vzhledem k možným zásahům do práv dotčených osob.

Povinný subjekt má vážné pochybnosti, zda žadatelův přístup k transparentnosti, kdy poskytované informace opakovaně zpřístupňuje neomezenému okruhu blíže neurčených osob, čímž neumožňuje dotčeným osobám žádnou zpětnou vazbu, lze považovat za proporcionální deklarovanému cíli. Povinný subjekt plně respektuje veřejný zájem na informování o platech zaměstnanců veřejné sféry, tento zájem ale nemůže plošně odůvodnit zásah do soukromí dotčených osob. Mohlo by se tak jednat o rozsáhlý, blíže neodůvodněný a zcela nepřiměřený zásah do práv dotčených osob, který nejen, že není přiměřený, ale není ani nezbytný, jelikož právní řád poskytuje jiné prostředky, jimiž je umožněno dosáhnout stejného cíle. Tyto prostředky přitom účinněji chrání práva dotčených osob. Plošné zveřejnění informací o platech navíc žadateli (ani dalším potencionálním zájemcům z řad veřejnosti) neumožní učinit si úplný kvalifikovaný úsudek o (kvalitě či rozsahu) plnění pracovních povinností dotčených osob, neboť je nedoprovázejí další informace, které by vše zahrnuly do patřičného kontextu. Například absentují informace o možné pracovní neschopnosti dotčené osoby ve sledovaném období, neplaceném volnu, chybí například také údaj o počtu podřízených pracovníků, od kterého se odvíjejí tzv. příplatky za vedení apod. Osoby z řad veřejnosti, ani samotný žadatel, taktéž – snad jen s výjimkou předsedy a místopředsedy Nejvyššího soudu – nemají přehled o pracovní náplni či kompetencích dotčených osob, tudíž podle povinného subjektu ani nemohou kvalifikovaně odhadnout odůvodněnost vyplacených peněžních prostředků vzhledem ke konkrétní pracovní pozici.

Dále je nutné upozornit na nálezný pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 24/10 ze dne 22. 3. 2011, bod 29: *„Primární funkcí práva na respekt k soukromému životu je zajistit prostor pro rozvoj a seberealizaci individuální osobnosti. Vedle tradičního vymezení soukromí v jeho prostorové dimenzi (...) a v souvislosti s autonomní existencí a veřejnou mocí nerušenou tvorbou sociálních vztahů (...), právo na respekt k soukromému životu zahrnuje i garanci sebeurčení ve smyslu zásadního rozhodování jednotlivce o sobě samém. Jinými slovy, právo na soukromí garantuje rovněž právo jednotlivce rozhodnout podle vlastního uvážení, zda, popř. v jakém rozsahu, jakým způsobem a za jakých okolností mají být skutečnosti a informace z jeho osobního soukromí zpřístupněny jiným subjektům. Jde o aspekt práva na soukromí v podobě práva na informační sebeurčení, výslovně garantovaný čl. 10 odst. 3 Listiny“.*

Rozsah zásahu do práva na informační sebeurčení se přitom mj. odvíjí i od skutečnosti, zda jsou požadované informace (osobní údaje) sdělovány jednotlivci, či blíže neurčenému a neomezenému okruhu anonymních osob. Povinný subjekt má zvláště pochybnosti o potřebnosti plošného zveřejňování poskytovaných údajů žadatelem – už jen samo poskytnutí informací na žádost podle informačního zákona je dostatečným naplněním deklarovaného cíle – kontroly nakládání s financemi povinného subjektu. Další (či dokonce plošné) zveřejňování poskytnutých informací v kyberprostoru může představovat zásah nepotřebný a nepřiměřený vzhledem ke sledovanému cíli.

V projednávané věci shledává povinný subjekt jako vhodné upozornit i na nálezný pléna Ústavního soudu ze dne 11. 2. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 38/17, jenž se sice týkal zákona o střetu zájmů, respektive se vztahoval k vedení centrálního registru oznámení, nicméně povinný subjekt je toho názoru, že část nálezů, která shledává protiústavnost automatického plošného zveřejňování údajů u některých osob, jimž byly uloženy povinnosti podle ustanovení zákona o střetu zájmů, se plně vztahuje i na tuto věc, respektive na žadatelem zamýšlené a avizované plošné zveřejnění poskytovaných informací.

Následují konkrétní poskytnuté informace:

Povinný subjekt tímto poskytuje veškeré požadované informace, s výjimkou těch informací, o jejichž odmítnutí rozhodl výše uvedeným výrokiem, formou následujícího sdělení a přílohy. V příloze „*Nejvyšší soud - platy za rok 2021.xlsx*“ je u každé z požadovaných funkcí a pracovních pozic uveden vždy hrubý plat, výše nezdanitelných náhrad či výše hrubých odměn, dále pak celkový hrubý příjem a počet odpracovaných měsíců v dané funkci za požadované období. Je třeba upozornit na skutečnost, že výše platů a mimořádných odměn úzce souvisí s druhem práce, její složitostí a množstvím, mírou odpovědnosti, druhem pracovního úvazku či konkrétními výsledky práce každého jednotlivého zaměstnance.

Povinný subjekt je v souladu s textem projednávané žádosti toho názoru, že ke splnění informační povinnosti plně postačí poskytnutí požadovaných informací v částečně pseudonymizované podobě, tedy bez uvedení konkrétní pracovní pozice na úrovni ředitel či vedoucí úseku. Veřejná kontrola nad hospodařením povinného subjektu je plně realizovatelná ze strany konkrétních žadatelů i na základě pseudonymizovaných informací. Ostatně, žadatel přímo odkazuje na svou obdobnou žádost z minulého kalendářního roku, která byla vyřízena a pseudonymizována naprosto stejným způsobem, přičemž nejenže nevyjádřil k tomuto způsobu vyřízení jakékoli námitky, ale přímo v textu projednávané žádosti uvádí „*Zachovejte, prosím i stejné označení jednotlivých pozic jako v předchozích letech, aby mohla být Vámi poskytnutá data kontinuálně porovnáвана.*“ V případě předsedy a místopředsedy Nejvyššího soudu dospěl povinný subjekt k závěru, že vzhledem ke skutečnosti, že informace o platech soudců, respektive soudců – funkcionářů soudu, jsou přímo uvedeny v zákoně (viz výše), musí soudci (funkcionáři soudu) počítat i v režimu poskytování informací o platech v řízení podle informačního zákona s menší mírou ochrany, proto jsou v rámci poskytnuté informace jejich funkce definovány zcela jednoznačně. Pro úplnost povinný subjekt na tomto místě dodává, že místopředseda Nejvyššího soudu byl do funkce jmenován ke dni 17. 2. 2021 (v tabulce uvedeno jako 11 měsíců ve funkci). Jak již povinný subjekt výše informoval, vzhledem ke zrušení konkrétní pracovní pozice došlo i k „posunu“ v samotném seznamu, přičemž po vypuštění dané pozice ze seznamu bylo zachováno číselné pořadí jednotlivých vedoucích pracovníků jako v případě předešlé žádosti o informace.

Dále je třeba uvést, že jsou předsedovi a místopředsedovi Nejvyššího soudu poskytovány náhrady podle ustanovení § 5 ve spojení s § 32 odst. 2 zákona o platu. K tomu jsou předsedovi a místopředsedovi Nejvyššího soudu poskytována naturální plnění, a to podle § 6 ve spojení s § 33 zákona o platu (předsedovi Nejvyššího soudu je k dispozici „*užívání služebního vozidla s řidičem i bez něho k výkonu funkce nebo v souvislosti s ním a k osobní dispozici*“, místopředsedovi Nejvyššího soudu je pak k dispozici „*užívání služebního vozidla s řidičem i bez něho k výkonu funkce nebo v souvislosti s ním a k umožnění styku s rodinou*“).

Pro úplnost povinný subjekt sděluje, že všem soudcům a zaměstnancům Nejvyššího soudu jsou poskytovány stravenky, dále mohou soudci a zaměstnanci soudu čerpat také další prostředky z Fondu kulturních a sociálních potřeb. Nicméně, tyto benefity nijak nesouvisí s výkonem konkrétní funkce (pracovní pozice). Zároveň je třeba upozornit, že např. služební mobilní telefon nebo služební notebook nelze považovat za benefit, neboť jsou zaměstnancům poskytovány čistě za účelem plnění jejich pracovních povinností a nikoliv pro osobní účely.

Poskytovaná příloha nebude na webu Nejvyššího soudu www.nsoud.cz v sekci „Pro veřejnost a média – Poskytnuté informace“ zveřejněna. Povinný subjekt je dlouhodobě toho názoru, že zveřejněním toliko „doprovodné informace“ plní svou obecnou informační povinnost podle § 5 odst. 3 informačního zákona za současné maximálně možné ochrany soukromého života dotčených osob. Povinný subjekt uzavírá, že s odkazem na nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, na základě souhlasu dotčených osob poskytuje veškeré požadované informace vyjma informací, o jejichž odmítnutí rozhodl výrokem předkládaného rozhodnutí, na straně druhé však povinný subjekt v zájmu ochrany soukromí dotčených osob zveřejní poskytnutou informaci podle § 5 odst. 3 informačního zákona pouze formou doprovodné informace.

Závěrem považuje povinný subjekt za vhodné upozornit, že zákonným označením Nejvyššího soudu je od 1. 4. 2002 podle § 10 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, „Nejvyšší soud“, tedy nikoli např. „Nejvyšší soud České republiky“, „Nejvyšší soud ČR“ či „Nejvyšší soud v Brně“ nebo „Nejvyšší soud Brno“.

Zcela na závěr povinný subjekt reaguje na závěrečné sdělení projednávané žádosti, které uvádí „V případě, že by poskytnutí informace vyžadovalo náklady převyšující v souhrnu 1.000,- Kč, prosím kontaktujte mne“. V této souvislosti povinný subjekt dodává, že v případě, v němž by byla zjištěna nutnost provedení mimořádně rozsáhlého vyhledávání podle § 17 odst. 1 informačního zákona, by zcela nepochybně přistoupil ex officio ke sdělení výše úhrady za poskytnutí informací podle § 17 odst. 3 informačního zákona (v případě neoznámení výše úhrady žadateli naopak informační zákon sankcionuje samotný povinný subjekt – viz konkrétně § 17 odst. 4 informačního zákona). Posuzované sdělení může mít jistý význam v případech, v nichž by žadatel tímto postupem povinnému subjektu dopředu naznačoval, že si je vědom možné náročnosti sběru požadovaných informací a tedy i možného vyčíslení úhrady, nebo by popsáním postupem např. deklaroval, do jaké výše úhrady je schopen ji bez dalšího akceptovat, v naprosté většině případů se však jedná pouze o irelevantní sdělení, které je žadateli při podání informační žádosti činěno. Povinný subjekt si uvědomuje, že citovaná pasáž projednávané žádosti představuje poměrně častý nešvar informačních žádostí, nicméně považoval za vhodné na ni reagovat a vysvětlit její jistou nelogičnost.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti v části, v níž jsou poskytovány informace, je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který řízení k projednávané žádosti vedl v prvním stupni.

V Brně dne 18. 2. 2022

L. S.

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností,
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona